

Ετσι είναι... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

Η ευρωπαϊκή ενοποίηση και οι υπερδυνάμεις

Του Δρ. ΜΑΝΟΥ ΔΑΜΕΖΗ, επίκουρου καθηγητή
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ενα από τα πιο αξιοσημείωτα γεγονότα της περιόδου που διανύουμε είναι η συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που αρχικά αποτελούσε την απάντηση των ευρωπαϊκών βιομηχανικών χωρών στα πρώτα συμπτώματα της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, που δημιούργησε η αδυναμία εξεύρεσης φτηνών πρώτων υλών και ενέργειας.

Η δυνατότητα του νέου αυτού κοινωνικού και οικονομικού χώρου, ν' αυξάνει τις οικονομικές και πολιτικές του επιρροές, διευρύνοντας το ζωτικό του χώρο σε παγκόσμιο επίπεδο, υπήρξε ασφαλώς μια στρατηγική απειλή για τα συμφέροντα των επίσης δοκιμαζόμενων κοινωνιών των υπερδυνάμεων.

Η ειρηνική αυτή ελεγκτικότητα, σε συνδυασμό με την αδυναμία δυναμικής παρέμβασης των υπερδυνάμεων εκτός εθνικών συνόρων, οδήγησε ΗΠΑ και Σοβιετική Ένωση στη σύναψη συμφωνιών κορυφής προκειμένου να περιοριστεί και ελεγχθεί «το κακό».

Το πρώτο βήμα είχε γίνει στη Γιάλτα και το Πότσδαμ. Τότε οι μεγάλες δυνάμεις συμφώνησαν σε μια κατάσταση «μη θερμής επαφής» χωρίζοντας τον κόσμο σε σφαίρες επιρροής.

Είχαν συνειδητοποιήσει ασφαλώς ότι ένας μεταξύ τους πόλεμος δεν θα προωθούσε τα βιομηχανικά τους συμφέροντα, αφού θα κατέστρεφε την τεχνική βιομηχανική υποδομή και το ανθρώπινο εργατικό δυναμικό τους. Το δεύτερο βήμα έγινε πολύ αργότερα και ολοκληρώθηκε στη Μάλτα.

Οι δύο υπερδυνάμεις μπροστά στον κίνδυνο της Ενωμένης Ευρώπης και της ταχύτατα εξελισσόμενης Ιαπωνίας, ξεπέρασαν παρωχημένα δόγματα και αφορισμούς, φθάνοντας σε συμφωνίες κοινών παρεμβάσεων και επεμβάσεων με στόχο την έστω «εξ' ημισείας» ανάκτηση του παγκόσμιου οικονομικού και βιομηχανικού ελέγχου.

Κύριος όμως στόχος των υπερδυνάμεων ήταν να ανακόψουν τη γοργή πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Έτσι:

Πρώτον, γνωρίζοντας ότι η Κοινότητα δεν διαθέτει δικές της ενεργειακές πηγές και πρώτες ύλες για να τροφοδοτήσει τις βιομηχανικές μονάδες της, επιχειρούν να επανελέγξουν με κάθε τρόπο τη Μέση Ανατολή, περιοχή που παρέχει ενέργεια στην Κοινότητα και την Ιαπωνία.

Βασικός στόχος η αποσάθρωση της βιομηχανικής ισχύος τους. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας εντάσσεται η μεταφορά των αμερικανικών βάσεων στην Κρήτη και η διατήρηση του κατοχικού καθεστώτος στην Κύπρο.

Δεύτερον, προσπαθούν να ελέγξουν τις βιομηχανικές και οικονομικές δομές των ευρωπαϊκών κρατών, θέτοντάς τες κάτω από την οικονομική επικυριαρχία μιας ενιαίας γερμανικής στέγης, που θα τελει υπό τον έλεγχο των υπερδυνάμεων.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα βεβαίως, δεν πρόκειται να παραμείνει αδρανής και ως εκ τούτου οι αντιδράσεις αναμένονται σκληρές.

Κι ενώ όλα αυτά συνταράσσουν τον κόσμο, το μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας ασχολείται αποκλειστικά με το καλαμπόκι, τον Τρίτη και τον Προτάσοφ.

Συγχρόνως η ελληνική κυβέρνηση προβληματίζει με τη στάση της.

Ενώ δηλώνει μεγαλόφωνα πιστή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ουσιαστικά βοηθάει τις ΗΠΑ να αποκλείσουν την πρόσβασή της προς τις ενεργοπαραγωγικές περιοχές της Μέσης Ανατολής.

Οι επιλογές αυτές, είναι φανερό ότι τελικά στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα της χώρας μας, τα οποία είναι πλέον στενά συνδεδεμένα με εκείνα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Για το λόγο αυτό, οι τέτοιοι είδους πολιτικές και στρατηγικές επιλογές των ελληνικών κέντρων εξουσίας θα πρέπει ν' ανατραπούν πριν είναι πολύ αργά.

Η ευθύνη αυτού του εγχειρήματος δεν βαρύνει ασφαλώς τους ανενήμερωτους πολίτες, αλλά τους πολύ καλά ενημερωμένους πολιτικούς άνδρες και ηγεσίες, που φέρουν τελικά και το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση.